

Preizkus usposobljenosti pripadnikov civilne zaščite

Naša občinska organizacija RKS in sekretariat za ljudsko obrambo občine Ljubljana Moste-Polje sta 11. junija v športni dvorani Kodeljevo organizirala tekmovanje ekip civilne zaščite iz delovnih organizacij in krajevnih skupnosti v prvi medicinski pomoči. Tekmovanje, ki je letos potekalo že desetič, ima namen ugotoviti, kako so obvezniki civilne zaščite usposobljeni za nujenje prve medicinske pomoči ob morebitnih nesrečah ali v vojnih razmerah, hkrati pa gre

Prva ekipa Blagovno transportnega centra pri nujenju pomoči ponesrečencu

tudi za nadaljevanje tradicije partizanske sanitete. Med 52 ekipami je prvo mesto zasedla prva ekipa iz Blagovno transportnega centra, druga je bila trojka iz Papirnice Vevče, tretji pa so bili tekmovalci druge ekipe Žita. Pokrovitelj tekmovanja je bil svet za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito občine Ljubljana Moste-Polje.

D. J.

Sodniki nikakor niso imeli lahkega dela, saj sta se morali prva ekipa BTC in ekipa Papirnice Vevče še enkrat pomeriti med seboj, ker sta najprej zbrali enako število točk. (Foto: D. J.)

Vsakoletni dan civilne zaščite 21. junij so delavci Gradisa počastili slovesno in delovno. Pregledali so usposobljenost vseh delov civilne zaščite za neposredno akcijo. Na sliki: Skupina gasilcev je takoj prihitela na kraj dogajanja in uspešno intervenirala.

PISMA BRALCEV

Navozi in lekarna v poslovnem centru Most

Poslovni center Most ob Rojčevi ulici je bolj ali manj dokončno urejen in Moščani se ga z veseljem poslužujemo. Kot vse kaže, pa tako stanovanj tega predela kot občani, ki prihajajo po nakupih, zamažamo na navoze za kolesa, otroške ali invalidske vozičke itd. Prav bi bilo, da bi že pri gradnji pomislili tudi na tiste, ki zaradi nedostopnosti centra nadelugejo mimoideče, naj jim pomagajo prenesti vozičke na vrh stopnic. Če pa že tedaj tega ni bilo mogoče narediti, sprašujem: Ali bo iz katerekoli strani kdaj urejen navoz za kolesa in vozičke?

Pa še to: Ali ni mogoče kar v zdravstvenem domu urediti izpostave lekarne vsaj z najnujnejšimi zdravili? Kolikor vem, vse novejša gradnje in celo adaptacije zdravstvenih domov predvidevajo take lekarne, pri nas pa smo bivšo lekarno — na zelo primernem mestu — preuredili v prostore Ljubljanske banke!

Za odgovore najlepša hvala!

ANDREJA BERGLEZ

Posredujemo odgovor sekretariata za urbanistične in gradbene zadeve ter varstvo okolja naše občine.

Kare med Rojčevu, Proletarsko, Zaloško in Pokopališko se po določilih odloka o spremembah in dopolnitvah Gupa in Upa (Url. list SRS št. 7-80) preimenuje v zazidalni otok MO 1 Moste in je namenjen gradnji površin za centralne dejavnosti. To območje smo začeli urejati z gradnjo objekta LB, nadaljevali z gradnjo objekta PTT in Veletekstil ter tržnice Moste. Z gradnjo KD Španski borci prehaja ureditev v zaključno III. fazo, ko bo zgrajen tudi prizidek k objektu Mercator.

Etapnost gradnje je bila prepuščena posameznim investitorjem; prav tako etapno urejamo tudi zunanjo ureditev, in sicer v skladu z danimi potrebami in zagotovljenimi finančnimi sredstvi.

Za omenjeni kare je že bilo izdano lokacijsko in gradbeno dovoljenje, do realizacije pa še ni prišlo prav zaradi bodoče gradnje prizidka Mercator, ki naj bi z gradnjo dovozne rampe in globokim izkopom za ureditev kleti spremenil večino okolice v gradbišče že letos. Zato je zlasti iz

ekonomskega vidika nesmotrno definitivno urejati to območje. Zaradi sedanje odmaknjenosti gradnje prizidka Mercator, planirane v letu 1982, je komisija za usklajevanje urbanistične dokumentacije za

Pionir — gasilec Igor Mihelič z oznako strojnika

gradnjo soseske MS I Moste — znatraj katere je tudi zazidalni otok MO 1 Moste — zadolžena, da pripravi predlog za minimalni program izvedbe III. faze zunaj ureditve centra Most.

Ta naj bi vseboval začasno ureditev preostalega makadamskega dela med objektoma Mercator in Rojčevu 16, 18 ter dostopne rampe na ploščad.

Problem oblikovanja ustrezne finančne konstrukcije je glede na odmaknjenost pričetka gradnje prizidka Mercator konec tega srednjeročnega obdobja možno rešiti s premostitvenim posojilom zemljiškega sklada.

SEKRETAR
SEKRETARIATA
ZA URBANISTIČNE
IN GRADBENE ZADEVE
TER VARSTVO OKOLJA
MIRO DEŠMAN, s.r.

Lekarna Ljubljana pa nam je poslala naslednji odgovor.

Stari prostori lekarne Moste so bili v neposredni bližini zdravstvenega doma, vendar že dolgo niso ustrezali predpisom o verifikaciji lekarn. Stavba je stara, vlažna, lekarna pa potrebuje za izdelovanje, shranjevanje in izdajanje zdravil suhe in zračne prostore.

Delavci lekarne Moste so se zato l. 1978 preselili v nove prostore na Rojčevi ulici, ki ustrezajo vsem predpisom o delovanju lekarn in so še vedno blizu zdravstvenega doma.

Ureditev lekarniških prostorov v ZD Moste ni bila mogoča, saj so bile zmogljivosti ZD premajhne za zagotavljanje osnovnega zdravstvenega varstva in so jih kasneje dogradili in obnovili. Srednje velika lekarna potrebuje vsaj 300 kv. m poslovnih prostorov.

Ker vemo, da je delo lekarniške službe najnujnejše, če je v sklopu zdravstvenega doma, si naša delovna organizacija prizadeva pridobiti ob gradnji novih zdravstvenih domov tudi prostore za lekarno.

Ker je v programu III. samopriprave predvidena gradnja ZD v Novih Fužinah, sodimo, da je ob prizadevanju občanov z območja Most možno v ta objekt vključiti tudi ustrezen prostor za lekarno.

DIREKTORICA, dipl. ek.
MARIJA BRGLEZ, s.r.

● NAJMLAJŠI GASILCI
SO NASTOPILI

Množično

Pionirji in mladinci naše OGZ za dan mladosti in 90. rojstni dan maršala Tita

Štab operativne naše OGZ je tudi letos razpisal tekmovanje za najmlajše gasilce iz gasilskih društev naše občine v čast Dneva mladosti in 90. rojstnega dne maršala Tita. Prijavilo se je rekordno število pionirskih desetin v obeh kategorijah — A (mlajši pionirji od 7. do 10. leta starosti) in B (starejši pionirji od 10. do 14. leta starosti).

Tekmovanje je na domačem terenu zelo dobro organiziralo najmlajše gasilsko društvo, niti leto dni delujoče samostojno GD Štepanjsko naselje. V skupini A je bilo prijavljenih 9 desetin dekčkov in 4 desetine deklic, v skupini B pa 3 desetine dekčkov. Isti dan je potekalo tudi tekmovanje za memorial Matevža Haceta. Nastopili so pionirska desetina v skupini B dekči, 6 desetin mladincev in dve desetini mladink.

Pionirji in pionirke v skupini A so tekmovali v dveh disciplinah: v vaji z vedrovko in vaji s hidrantom. Doseči je bilo mogoče 300 točk. Rezultati: pionirke A 1. Lipoglav 235,5 točk, 2. Senožeti (210), 3. Smartno (210) in 4. Zalog (204).

Pionirji A: T. Štepanjsko naselje (235 točk), 2. Smartno I.

(231), 3. Senožeti (222), 4. Zg. Kašelj (206), 5. Klopce (197), 6. Smartno II. (196), 7. Zalog (194,5), 8. Zdobrova (176,5) in 9. Bizovik (169,5).

Pionirji v B skupini so tekmovali v vaji z motorno brizgalno in v štafetnem teku s prenosom ročnika; možnih točk je bilo 400. Rezultati: 1. Zdobrova (218 točk), 2. Sostro (217,6) in 3. Dolško (146).

Za memorial Matevža Haceta so pionirji iz B skupine tekmovali v vaji z motorno brizgalno in štafetnem teku s prenosom ročnika; možnih točk je bilo 400. Rezultati: 1. Slape (257,6 točk) zunaj konkurence.

Mladinci — iste discipline, 600 možnih točk — 1. Sostro (447,4 točk), 2. Smartno (420,6), 3. Bizovik (422,1), 4. Zg. Kašelj (409,8), 5. Zdobrova (409,2) in 6. Štepanjsko naselje (324,4).

Mladinke A: 1. Lipoglav (376 točk) — zunaj konkurence; mladinke B (vaja s hidrantom in raznoternosti) 1. Štepanjsko naselje (382 točk) — zunaj konkurence.

Prvouvršeni so prejeli pokale in diplome, vsi drugi pa za sodelovanje diplome.

Na koncu so se vsi nastopajoči razšli z željo: na svidenje na tekmovanju za dan mladosti 1983.

IVAN KOS

Seminar za sekretarje OO ZK

Komite občinske konference ZK Ljubljana Moste-Polje je v kulturnem domu Španski borci organiziral seminar za sekretarje OO ZK. V prvem delu sta spregovorila predsednik OK ZKS Pavle Vindišar o nalogah ZK po 9. kongresu, izvršni sekretar predsedstva CK ZKS Ivo Marek pa o dolgoročni stabilizaciji.

V drugem delu so sekretarji OO ZK razpravljali o aktualnih nalogah ZK, o sistemu splošnega ljudskega odpora in družbeni samozaščiti, o idejni in kadrovski krepitvi ZK ter o razvoju političnega sistema. Govorili so tudi o aktualni problematiki gospodarskega razvoja občine, ocenili politične razmere v občini in Sloveniji ter se seznanili z organiziranjem občinske organizacije ZK.

MIHA KLEŠNIK

● PEPCA SKUBIC JE PRAZNOVALA 70 LET

Še vedno sredi dogajanj

Pesek na dvorišču, spran in umit od dežja, je skrbno pograbljen. Palme in oleandri v velikih posodah, rože na oknih, govori o tem, da tu stanuje nekdo, ki ima rad cvetje in zelenje. Iz hiše, dvorišča in drugih manjših poslopij, ki sodijo k domačiji, diha urejenost in mir. Vse je na svojem mestu, pospravljeno, domače in prijetno.

V tej hiši ob Litijski cesti, ki ima številko 153, živi Pepca Skubic. Čez dan je v hiši navadno sama, družbo ji dela le 10 let star bel papagaj Pipa, saj nečaka, ki sicer stanuje pri njej, vidi le zvečer. Toda Pepca Skubic, ki je letos 12. marca praznovala sedemdeseti rojstni dan, ne ve, kaj je brezdelje, kaj šele dolgčas. V krajevni skupnosti opravlja številne funkcije; je članica sveta KS, predsednica socialno zdravstvene komisije, dela tudi v krajevnem društvu prijateljev mladine. V Hrušici je skorajda ni funkcije, ki je od osvoboditve do danes ne bi opravljala. Zelo dobro jo poznajo učenci osnovne šole v Hrušici, saj mlademu rodu večkrat pripoveduje o strahotah vojnih dni, z željo seveda, da se te ne bi nikoli več ponovile.

Mlada leta Pepce Skubic niso bila taka, da bi se jih rada spominjala. Rodila se je očetu Francu in mami Neži Selan v Šentpavlu blizu Šentvida pri Stični. Tam je tudi končala šest razredov osnovne šole.

Skupaj s svojimi devetimi sestrami in brati, od katerih jih je le šest preraslo otroštvo, je premagovala lakoto in druge tegobe, saj so imeli doma le malo kmetijo, ki ni dajala dovolj hrane številni družini. Ko ji je bilo 13 let, se je zaposlila pri veleposestniku Polaku, nato je posestvo kupil Sever in tako je pozimi 1934 prišla v Ljubljano delat v njegova skladišča. Spoznala je zidarja Franca Srebotja iz Hrušice in se z njim leta 1937 poročila.

Nato je prišla vojna, ki je domala vsem ljudem popolnoma spremenila življenje, porušila svet, v katerem so živeli do tedaj. Ker sta bila oba z možem aktivista OF, so Franca domobranci skupaj še z osmimi drugimi do-

mačini prav na Novo leto 1944 ubili na Urhu, njo pa so nekako osem mesecev kasneje odpeljali v zapore na Bleiweisovi cesti. Sedem dni so jo tam zasiljevali in topli ter hoteli zvedeti od nje, kdo je še v organizaciji in kdo je v njej sekretar.

»Toda bolj kot te tepejo, bolj postajaš trd, neupogljiv,« razloži.

Pepca Skubic (Foto D. JUVAN)

O stvareh, ki jih je doživela takrat, govori s čisto navadnim glasom. Kot da vse skupaj ni bilo nič posebnega, temveč le ena izmed mnogih stvari, s katerimi se je morala spoprijemati v življenju.

Pripoveduje tudi, kako je bilo v zaporih na Poljanskem nasipu in nato v taborišču Ravensbrück, kamor je prišla septembra 1944, pa v taborišču Rahlin, v katerega so Nemci premestili ženske naslednjega februarja. Toda ali morejo besede, sploh katerekoli besede, dovolj prepričljivo opisati strah in obup tistih dni, pa spet upanje in željo po življenju! Mar-

sikdo je takrat popustil in se ni zmozel več obnašati kot človek. »Toda me Slovenke smo bile dobro organizirane,« pove Pepca Skubic. »Vsako novo, ki je prišla v taborišče, smo poučile, da je najpomembnejše kljub ponižanju ohraniti človeško dostojanstvo.«

»To mi je pa čisto ušlo iz spomina,« reče sem pa tja med najnim pogovorom Pepca Skubic, ko se povsem nepričakovano spomni kakšnih imen ali datumov. Dogodki sami pa se niso še preveč izmaknili spomnu. Pripoveduje: »Bodne in slabotne taboriščnice so Nemci brez usmiljenja usmrtili. Vsake toliko so imeli izbirne preglede. Neka češka zdravnica mi je takrat, ko sem imela tifus, prišla povedat, da bodo Nemci spet pregledovali. Po štirih sem se odpeljala do svoje barake in se tam stisnila v vrsto med tovarišice, tako da nisem mogla pasti. Z rokami sem si drgnila lica, da sem imela živo barvo in sem bila videti kot zdrava ženska.«

Pepca Skubic opisuje tudi, kako je potekal dan v taborišču, kakšne poskuse so nacisti delali nad ljudmi, o tovarištvu, ki je vladalo med ženskami... So pa tudi stvari, ki jih ne more nikomur zaupati. Človeku se je želelo lasje in spreletava ga srh, ko sliši, kaj vse lahko prenese človek, ko spozna, kako brezmejno je lahko človeško trpljenje.

Prišla je svoboda in Pepca Skubic se je zagnala v delo. Do leta 1946 je delala pri AFŽ v Mostah, nato se je zaposlila v Saturnusu. Tega leta se je tudi poročila z Antonom Skubicem, s katerim sta potem skupaj živela 31 let. Mož je pred petimi leti umrl. Leta 1948 je bila sprejeta v Zvezo komunistov, opravljala je razne funkcije v delovni organizaciji, v občinskih in republiških odborih ter bila tudi republiška poslanka tretjega sklica. Prav iz tega obdobja so tudi najlepši trenutki njenega življenja. Leta 1952, ko je bil v Ljubljani sprejem za slovenske poslance, je namreč imela to čast, da je zaplesala s tovarišem Titom.

Če pa bi vprašali Pepco Skubic, katere so tiste stvari, ki z njo ni zadovoljna, ki jo žalostijo in jezijo hkrati, bi vam povedala: »To, da v naši krajevni skupnosti nimamo trgovine in da so mladi premalo delavni v krajevni skupnosti.«

DARJA JUVAN

ČESTITKE OB JUBILEJU

Naš občan Ladislav Dobovšek, rojen 11. junija 1922, stanujoč v Kamnici 7, je praznoval šestdeseti rojstni dan. Slavljenec je udeleženec NOB in nosilec Partizanske spomenice 1941. Čestitamo k življenjskemu jubileju!

Opravičujemo se, ker objavljamo čestitko brez slike slavljenca, ker nam le-te ni bilo mogoče dobiti.